

Vliv věku a věkových struktur na vývoj hodnot demografických a epidemiologických ukazatelů v průběhu pandemie COVID-19

Abstrakt

Hlavním cílem práce je ukázat význam věku a věkových struktur při analýze průběhu pandemie COVID-19. Výsledky by měly poskytnout srovnání několika evropských států (Česka, Rakouska, Německa, Slovinska, Itálie a Španělska) mezi roky 2020 až 2022. Konkrétně je práce zaměřena na vliv věkových struktur na hodnoty souhrnných epidemiologických ukazatelů, na příspěvky věkových skupin ke změně naděje dožití a na změnu souhrnných ukazatelů závažnosti pandemie po zavedení očkování. K naplnění těchto cílů byla využita metoda přímé standardizace, metoda dekompozice změny naděje dožití podle Pollarda a metoda dekompozice rozdílu hrubých měr podle Kitagawy. Hlavním zdrojem pandemických dat byla databáze COVerAGE-DB, která obsahuje počty potvrzených případů onemocnění, zemřelých na COVID-19 a očkovaných osob tříděné podle pohlaví a věku. Výsledky analýz ukázaly významný vliv věkových struktur populace s potvrzenou nákazou na hodnoty souhrnných epidemiologických ukazatelů. Dále se ukázalo, že na poklesu naděje dožití při narození mezi roky 2019 a 2020 měly největší podíl věkové skupiny od 70 do 90 let.

Klíčová slova: pandemie COVID-19, věk, věková struktura, standardizace, dekompozice